

Da bi dostigla ekološke standarde Evropske unije i tako zatvorila pregovaračko poglavlje 27, Srbija će do 2030. godine morati da uloži 10,6 mlrd EUR, od čega će najveći deo sredstava biti usmeren ka lokalnim samoupravama.

Poslednji Izveštaj o napretku beleži da je Srbija i dalje u ranoj fazi pripreme za taj posao. Poglavlje 27 biće vrlo skupo i dugotrajno, a jedna od oblasti koja iziskuje najviše ulaganja, jeste prečišćavanje otpadnih voda.

„Samo ova direktiva, koja je za nas u Srbiji „a priori“, zahteva ogromna finansijska ulaganja“, kaže za RTV državna sekretarka u Ministarstvu poljoprivrede i životne sredine Stana Božović.

„Ona košta oko 5 mlrd EUR za sve lokalne samouprave, kako bismo dostigli standarde i rokovi su u narednih 25 godina“, navela je ona. Odmah iza pitanja otpadnih voda na listi prioriteta nalazi se upravljanje otpadom, za šta će biti potrebno 2,8 mlrd EUR.

Prema podacima iz resornog ministarstva, u Srbiji trenutno postoji oko 3.500 divljih deponija. Do 2028. nijedna od njih ne bi smela da ostane, a svaka lokalna samouprava je u obavezi da do tada ima regionalnu sanitarnu deponiju na koju će odlagati komunalni otpad, ukupno 26 u celoj zemlji. Trenutno ih ima osam, a deveta bi trebalo da bude otvorena u Subotici krajem naredne godine.

Najznačajniji partner Srbije u toj oblasti je Nemačka, čija će razvojna pomoć u narednom periodu biti orijentisana isključivo na održivi razvoj.

„Naša saradnja ima za cilj da dođemo do novih, obnovljivih izvora energije. Do 2020. godine, 27% energije u Srbiji, trebalo bi da potiče iz takvih izvora. Ali niko ne kaže da se sve iz poglavlja 27 može ostvariti u narednih pet godina, to je nemoguće, to niko ne bi mogao. Međutim, dobrim planiranjem možemo utvrditi redosled i uspešno realizovati planirano“, priča direktor KfW banke u Srbiji Arne Gos.

Najveća ulaganja do sada su bila u obnovu elektrana, prečišćavanje otpadnih voda i upotrebu alternativnih izvora energije. Tako je Nemačka organizacija za tehničku saradnju (GIZ) pokrenula projekat za razvoj održivog tržišta energije biomase u Srbiji, vredan 8 mil EUR. Jedan od ciljeva tog projekta jeste i prelazak lokalnih toplana na biomasu, od kojih bi prva trebalo da bude toplana u Bajinoj Bašti.

„Ulaganja su velika, ali se pokazalo da bismo uštedeli 50% sredstava za nabavku goriva kad bismo prešli s mazuta na biomasu, tako da da bi se to isplatilo za nekih 6-7 godina“, priča direktor te toplane Velimir Radovanović i dodaje da bi građani pojeftinjenje osetili odmah, a da bi ono nakon otplate eventualnog kredita iz kog bi se finansirao prelazak na biomasu, to pojeftinjenje moglo da bude i do 40%, a grejanje bi radilo 24 sata.

Odluku o otvaranju poglavlja 27 Srbija očekuje do kraja godine, što znači da bi pregovori o

životnoj sredini mogli da počnu već 2016. Najveći deo zakona već je usvojen, ali bi primena nekih od njih mogla biti prolongirana i do 2040. godine.

izvor: bif.rs